

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

BÁC HỒ “ĂN TẾT” VỚI CHIẾN SĨ

Đã gần đến Tết. Theo lệnh Bác, ngày 10 tháng Giêng năm 1949, Phủ Chủ tịch đã chuyển từ xã Trung Trực, huyện Yên Sơn đến Lũng Tấu, xã Tân Trào, huyện Sơn Dương. Lũng Tấu là nơi trước đây cơ quan đã ở, nằm sát bên rừng nứa, trên bờ con suối lớn đổ vào sông Đáy rồi sông này nhập vào sông Lô, từ Phủ Chủ tịch đi bộ bốn, năm kilômét là ra được huyện lỵ Sơn Dương, tỉnh Tuyên Quang. Đoạn sông Đáy này đã đi vào lịch sử, ngày 18 tháng 9 năm ấy, khi Bác xuôi mảng về huyện lỵ để nói chuyện với lớp huấn luyện cán bộ kháng chiến, trong bài thơ của Bác "Đi thuyền trên sông Đáy":

"Dòng sông lặng ngắt như tờ

Sao đưa thuyền chạy, thuyền chờ trăng theo".

Không khí chuẩn bị Tết càng rộn rịp khi cơ quan văn phòng Trung ương họp bàn việc "ăn tết". Năm ấy, đồng chí Hồ Tùng Mậu đương chức Tổng thanh tra Chính phủ được bầu làm trưởng ban tổ chức Tết Kỷ Sửu.

Hội nghị đang sôi nổi quyết định nào là trang trí, hái hoa, văn nghệ, thể thao... thì Bác Hồ đến.

Không đợi ai "báo cáo", Bác hỏi:

- Tết năm nay, ta tổ chức vui như thế nào?
- Thưa Bác, chúng cháu đang bàn đây ạ.

Bác hỏi:

- Thế đã bàn mục pháo chưa? Tết phải có pháo chứ.

Có tiếng người thưa:

- Dạ chưa ạ!

Một số anh em bàn tán xôn xao "lấy pháo ở đâu". Trưởng ban tổ chức tết xin ý kiến Bác:

- Thưa Bác, rừng núi thế này thì kiếm đâu ra pháo...?

Bác cười chỉ tay ra rừng nứa mách anh em:

- Pháo ở rừng đấy, tha hồ!

Anh em "a" lên và hiểu rằng, đốt lửa thì nứa nổ, đấy là pháo, thứ pháo "thực vật" rất thiên nhiên, gần gũi với con người...

Bác còn "đạo diễn" nhiều hình thức vui tết nữa rồi mới về.

Đồng chí Mậu đề nghị anh em đi chặt nữa, bó lại thành những bó ngắn, vừa dễ vác, dễ xếp đống, khi đốt lại gọn. Đống nữa ở sân cứ cao dần, khô dần lại và ngày cuối của năm Tý cũng sắp hết. Anh em mong đến ngày Tết và thầm bảo chắc là phải mồng hai, mồng ba Bác mới có thời gian "sang" thăm cơ quan được.

Nhưng, đúng đêm 30, giao thừa là Bác đến, trên vai có một cái bị. Mọi người chạy ủa ra đón Bác, tranh nhau nói một câu chúc Tết Bác.

Bác chỉ một "vị trí" thuận tiện bảo anh em xếp nữa đốt. Bác nói:

- Tết này, Bác ăn Tết lửa trại với các chú.

Lửa bốc lên, nữa nổ lép bép như tràng pháo nối tiếp nhau, nghe không chói tai như pháo nhồi thuốc hóa học, không có mùi khét.

Việc đầu tiên là Bác mở cái bị, Bác nói:

- Để các chú yên tâm khỏi "thắc mắc". Đây là quà Tết đồng bào tặng Bác. Bác biếu các chú...

Bác đưa tận tay từng cán bộ, chiến sĩ mỗi người một quả cam.

Anh em ca hát, cầm tay nhau nhảy quanh ngọn lửa trại ấm cúng tình cảm gia đình cách mạng...

Đêm ấy, Bác nghỉ lại cơ quan.

Sáng hôm sau, Văn phòng tổ chức chúc Tết năm mới Bác. Bác cảm ơn rồi bảo mọi người ngồi lại nghe Bác kể chuyện về tình hình thế giới, tình hình trong nước. Bác cho biết, quân ta vừa thắng địch ở Ba Thá, Tể Tiêu, ở Ý Yên và đặc biệt ở Thừa Thiên, Quảng Nam, Đà Nẵng ta đánh đoàn tàu gần hai mươi toa, phục kích ở đèo Hải Vân phá hủy mấy chục xe, diệt hàng trăm tên địch. Bác khuyên mọi người thi đua làm tròn nhiệm vụ ở hậu phương để xứng đáng với tiền tuyến.

Mặt trời ở Việt Bắc bị sương mù che dần dần sáng ra.

Đến mục thể thao, Bác nói:

- Để Bác làm trọng tài cho. Các chú chia đội ra chơi đi.

Trước khi hai đội chào nhau, vào trận đầu xuân, Bác giơ tay thối một tiếng còi "tuyên bố":

- Đội nào thắng, sẽ được trọng tài chính thưởng mỗi người một điều thuốc lá thơm. - Các vận động viên và cổ động viên nhảy lên hoan hô ầm ĩ.

Cuộc đấu bóng chuyền diễn ra thật sôi nổi, hấp dẫn và rất "gay go" quyết liệt vì đội nào cũng muốn giành phần thắng, không muốn thua vì nếu thua chẳng được phần thưởng của Bác mà còn "dông" cả năm.

Nhưng cuối cùng cũng có bên được, bên thua.

Đội thắng trận, xếp hàng ngay ngắn, chỉnh tề, hân hoan. Đội trưởng hô "ng nghiêm" báo cáo:

- Thưa Bác, chúng cháu thắng ạ.

Bên thua "uất quá" cũng làm lễ nhẩy ra xếp vội hàng ngũ, cử người ra báo cáo:

- Thưa Bác, chúng cháu cũng thắng đấy ạ. Thắng một "séc" ạ!

Cổ động viên đứng ngoài sân thấy tình thế đội thua này "liều mạng" có khi được thưởng "như chơi" bèn chẳng ai bảo ai "nhào dờ" xếp hàng chung:

- Thưa Bác, thưa Bác, chúng cháu cũng thắng ạ, cổ vũ phe thắng ạ...

Bác cười, lắc đầu như có ý "chịu" cái "láu cá" rất "thương yêu" của anh em rồi nói:

- Đúng, năm nay sẽ là năm đại thắng lợi, không ai được phép thua cả...

Nói xong, Bác mở hộp thuốc thưởng cho mỗi người một điều thuốc lá. Ai nấy đều hớn hờ, phấn khởi, có anh hoa chân múa tay. Duy chỉ có đồng chí cảnh vệ lăm bằm:

- Thế là hết tiêu chuẩn cả ngày của Ông cụ rồi...

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)